

[Kofod-Svendsen]

100 pct. Det er jo meget, meget upræcist, for 20 pct., som SF opererer med, det er jo det, der er kommet på ganske uafhængigt af, om SF havde været med eller ej.

Hvis vi nu f.eks. tager fattigdomsmidlerne, så foreslår SF 18,8 pct., og regeringen foreslår 20 pct. Regner SF så med, at de har 20 pct. andel i de 20 mio. kr., eller hvordan regner SF de 20 pct. ud? Det synes jeg er noget af et problem for os andre at blive klar over.

Men tilbage til hovedspørgsmålet: Hvor meget mere skulle SF have? Det må befolkningen da kunne få at vide, når nu SF har valgt at stå udenfor. Hvor tæt på var man, eller hvor langt fra at være tilfreds? Er det 21 pct. i SF's terminologi, eller er det 99 pct. eller hvor midt imellem? Jeg synes, der er en stor margin fra 20 til 100 pct.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Det, som får mig på talerstolen, er hr. Bilgrav-Nielsens indlæg, hvor han gik tilbage i tiden – 24 år tilbage i tiden: december 1967. Hvad skete der i december 1967? Jo, der skete såmænd det, at Det Radikale Venstre stemte imod finansloven; der skete det, at De Konservative og Venstre stemte imod finansloven, fordi man derved kunne få den daværende S-regering væltet.

Sagen var nemlig den, at de borgerlige partier ved den lejlighed brugte muligheden for at stemme en finanslov ned, fordi man derved kunne vælte en regering. Det var det, der skete. Og det gav så baggrund for KVR-regeringen, og det var De Radikales politiske valg på det tidspunkt. Men sandheden er, at de borgerlige partier så sandelig ikke altid er så saglige omkring finansloven, som de går og siger her. Det er også politik, og det er da godt nok. Der skal være politik i en finanslov.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

En enkelt rettelse. Det, Holger mener, er . . . (*Munterhed*).

Formanden:

Hr. Holger K. Nielsen.

Jes Lunde (SF):

Det, hr. Holger K. Nielsen refererede til, var, at Det Radikale Venstre stemte imod dyrtidsindgrebet, et indgreb, som Det Radikale Venstre i øvrigt syntes var fornuftig økonomisk politik; det holdt hr. Bilgrav-Nielsen en helt bitte tale om her for et par minutter siden, men alligevel valgte De Radikale at stemme imod denne centrale del af den socialdemokratiske regerings politik, fordi man derved kunne bringe den til fald ved at spekulere i den splitelse, der var i SF på det tidspunkt. Det var det, Det Radikale Venstre gjorde. Da valgte man altså at sætte taktikken over sagen. O.k., så er vi lige gode om den slags ting.

Nu forlød det så fra hr. Bilgrav-Nielsen, at der intet var på denne finanslov, der skyldtes SF; det kunne være ligegyldigt, om SF havde eksisteret. Tja, det er ikke mit indtryk fra forhandlingerne. Mit indtryk fra forhandlingerne er, at vi behandlede hinanden på lige fod, og at SF derfor også havde en god indflydelse på tingene, ligesom andre partier havde. Der var jo mange strækninger, hvor vi havde fælles synspunkter på det, og vi havde da glæde af at have en god indflydelse på det.

Så sådan føler jeg det i hvert fald ikke. Jeg føler stadig væk, at SF har haft en pæn indflydelse på finansloven, og det finder jeg stadig væk anledning til at kvittere for over for de partier, vi har lavet det sammen med, uanset om De Radikale gerne vil være fri for den tak i dag. Det er selvfølgelig deres ret, men vi leverer den nu alligevel.

Så spørger hr. Kofod-Svendsen igen, hvor præcist tallet er, om det er 21 pct., eller om det er 99 pct. Men jeg mente faktisk, hvad jeg sagde i første omgang: jeg synes ikke, man skal fortælle den slags ting så præcist. For at man kan køre en forhandling, og for at vi også kan køre en forhandling næste gang, må der nødvendigvis være en vis usikkerhed om, hvor brudpunkterne ligger, hvad der er det endelige grundlag, som er acceptabelt for os.

Men jeg har klart tilkendegivet, hvad retningen var. Retningen var, at der skulle gøres mere ved arbejdsløsheden, at der skulle spares mere på forsvaret, og at der skulle gøres mere for miljøet, og at der ikke skulle være de sociale besparelser deri, som var i det endelige forlig. Havde de ting været opfyldt, så havde SF indgået et finanslovsforlig i år.